బహిష్టు గ్రంథం

1వ అధ్యాయం

కరుణామయుడైన అల్లాహ్ ఖురాను గ్రంథంలో 'బఖరా' సూరాలో ఇలా సెలవిచ్చాడు: ఓ ప్రవక్తా! రుతుస్రావానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞ ఏమిటి? అని ప్రజలు నిన్ను అడుగుతారు. నీవు వారికి ఇలా సమాధానం చెప్పు; అది ఒక అపరిశుద్ధావస్థ కనుక రుతుకాలంలో భార్యల నుంచి వేరుగా ఉండండి. వారు పరిశుద్ధులు కానంత వరకు[1] వారి వద్దకు వెళ్లకండి. వారు పరిశుద్ధులు అయిన తరువాత అల్లాహ్ ఆదేశించిన విధంగా మీరు వారివద్దకు పోవచ్చు. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ చెడుకు దూరంగా ఉండేవారినీ, పరిశుద్ధతను పాటించేవారినీ ప్రేమిస్తాడు. *(దివ్యఖుర్ఆన్-2 : 22)*

2వ అధ్యాయం

బహిష్టు ఎప్పుడు, ఎలా ప్రారంభమయింది. ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) తమ ఒక సూక్తిలో ఇలా సెలవిచ్చారు: "రుతుస్రావాన్ని (బహిష్టును) అల్లాహ్ ఆదమ్ కుమార్తెల జాతకంలో వ్రాసిపెట్టాడు." కొందరు ఏమన్నారంటే (ఇబ్నె మసూద్ (రజిఅన్), హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌లు) అసలు మొట్టమొదట ఇస్రాయీల్ వంశపు స్త్రీల మీదకు రుతుస్రావం పంపబడింది. ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై)

1-1. అంటే గుసుల్ (తలంటి స్నానం) చేసుకోనంత వరకు. చాలా మంది విద్వాంసులు ఈ విషయాన్నే సమర్థిస్తారు. కాని ఇమామ్ అబూ హనీఫ (రెహ్మాలై)గారు ఏమంటారంటే, ఒకవేళ స్త్రీ పది రోజులలో బహిష్టు స్థితి నుంచి పరిశుద్ధ అయితే, గుసుల్‌కు ముందు కూడా ఆమెతో సంభోగించటం సరియైనదే. పది రోజులకు తక్కువ దినాలలో ఆమె పరిశుద్ధ అయితే, అప్పుడు ఆయన (రెహ్మాలై) గారి దృష్టిలో కూడా గుసుల్ లేకుండా సంభోగించటం సరియైనది కాదు.

ఏమన్నారంటే దైవప్రవక్త (సఅసమ్) గారి హదీసు ప్రకారం స్త్రీలందరికీ రుతుస్రావం వర్తిస్తుంది.[1]

293. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా చెప్పగా నేను విన్నానని ఖాసిమ్ బిన్ మహమూద్ బిన్ అబీబకర్ ఉల్లేఖించారు: "మేము కేవలం హజ్ యాత్ర చేసే సంకల్పంతోనే బయలుదేరాం.[1] మేము 'సరిఫ్'[2] అనే ప్రదేశానికి చేరుకున్నప్పుడు అకస్మాత్తుగా నేను బహిష్టు అయ్యాను. అప్పుడు ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) నా వద్దకు వచ్చారు. నేను ఎడతెగకుండా ఏడుస్తున్నాను. ఆయన (స) గారు ఇలా అన్నారు; "ఏమిటి? ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు? నీవు బహిష్టు అయ్యావా?" నేను, అవును ప్రవక్తా! నేను బహిష్టు అయ్యాను" అని విన్నవించుకున్నాను. ఆయన (స) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు: ఇదైతే ఆదమ్ కుమార్తెల కోసం అల్లాహ్ వ్రాసిపెట్టిన విషయమే. కనుక హాజీలు చేసే పనులన్నింటినీ నీవు కూడా చెయ్యి.[3] అయితే కాబా గృహ ప్రదక్షిణం మటుకు చెయ్యకు- బహిష్టు నుంచి పరిశుద్ధవు అయ్యే వరకు. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా అన్నారు; "ప్రవక్త మహనీయులు (స) తమ భార్యల తరఫున ఒక గోవును ఖుర్బానీ ఇచ్చారు.[4]

2-1. అంటే హదీసులో ఆదమ్ కుమార్తెలందరికీ రుతుస్రావం కలుగుతుంది అనే విషయం ప్రస్తావించబడింది. ఇంకా ఇది యదార్థం కూడా. కనుక ఇమామ్ బుఖారి (రె) గారు ఇబ్నె మసూద్ (రజిఅన్), హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) గార్ల ఈ ప్రకటనను ఖండించారు. వారు ఉభయులూ ఈ గాధను బహుశా ఇస్రాయీల్ వంశం వారి నుంచి విని చెప్పారేమో అనేది అతిశ యోక్తి కాదు. ఖురాను గ్రంథంలో ప్రవక్త ఇబ్రాహీమ్ (అస్స లామ్) గారి భార్య బీబీ సారాను గురించి చెబుతూ ఒకచోట అల్లాహ్ "ఫజహాకత్" అంటే ఆమెకు రుతుస్రావం కలిగింది అని సెలవిచ్చాడు. హజ్రత్ సారా (రెజిఅన్‌హ) ఇస్రాయీల్ సంతతికి ముందు తరానికి చెందిన వారు అనే విషయం చారిత్రక విషయం.

293-1. ఎందుకంటే హజ్ దినాలలో ఉమ్‌రా చెయ్యటాన్ని మక్రూహ్‌గా (అసహ్యాకర మైనదిగా) భావించేవారు.

293-2. 'సరిఫ్' ఒక స్థలం పేరు. అక్కణ్ణుంచి మక్కా పట్టణం ఆరు లేక ఏడు మైళ్ల దూరంలో ఉంటుంది.

293-3. అంటే అరఫాత్‌లో ఆగటం, ముజ్దలిఫాలోకి ప్రవేశించటం, కంకరరాళ్లు కొట్టటం మొదలైనటువంటివి.

3వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ, ఆ స్థితిలో తన భర్తకు తలంటవచ్చు. అతని తలను దువ్వవచ్చు.

294. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు: "నేను బహిష్టు అయిన స్థితిలో ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి శిరస్సును దువ్వేదాన్ని."

295. ఉర్వా బిన్ జుబేర్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒక మనిషి అతన్ని ఇలా అడిగాడు; బహిష్టు అయిన స్త్రీ నాకు పరిచర్యలు చెయ్యగలుగుతుందా?. ఇంకా తలంటి స్నానం చెయ్యవలసిన అవసరం ఉన్నటువంటి స్త్రీ నాకు దగ్గరగా రాగలుగు తుందా? దాని సమాధానంగా ఉర్వా (ర) ఇలా అన్నారు; ఈ రెండు విషయాల్లూ నాకు చాలా సులభమైనవి. పై ఇద్దరు స్త్రీలలో ప్రతి ఒక్కరూ నాకు తమ సేవలు అందించవచ్చు. ఎవరైనా అలా చేస్తే అది దోషం ఎంత మాత్రం కాదు.[1] హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌హ) నాకు ఇలా వివరించారు; ఆమె గారు బహిష్టు అయిన స్థితిలో ఉండి కూడా దైవప్రవక్త (స) గారి తలను దువ్వేవారు. ఇంకా అప్పుడు ఆయన (స) మసీదులో ఎతెకాఫ్‌లో ఉండేవారు. ఆ స్థితిలో ఆయన (స) మసీదులో నుంచే తమ పవిత్రమైన శిరస్సును ఆమె(ర)గారి దగ్గరకు జరిపేవారు. ఆమె (ర) గారు అప్పుడు తమ గదిలోనే ఉండేవారు. ఇంకా బహిష్టు అయిన స్థితిలోనే ప్రవక్త (స)గారి తలను దువ్వేవారు.

4వ అధ్యాయం

ఒక పురుషుడు బహిష్టు అయిన స్థితిలో ఉన్నటువంటి తన భార్య ఒడిలో తన శిరస్సు పెట్టి ఖురాను గ్రంథాన్ని పారాయణం చెయ్యవచ్చు. అబూ వాయిల్ (షఫీఖ్ బిన్ సల్మా) బహిష్టు అయినటువంటి తన బానిస స్త్రీని అబూ రజీన్ (మసూద్ బిన్ మాలిక్) వద్దకు పంపేవారు. ఆమె అక్కడకు పోయి ఖురాను గ్రంథాన్ని అది ఉన్నటు వంటి పెట్టెమీద కొక్కాన్ని పట్టుకుని తీసుకువచ్చేది.

296. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు; ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారు నా ఒడిని తలగడగా చేసుకుని పడుకుని ఖురాను

293-4. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స)కు తొమ్మిది మంది భార్యలు ఉండేవారు. కనుక తొమ్మిది మంది భార్యల తరఫున ఒకే గోవును ఖుర్బానీ ఇచ్చారు. దీని ప్రస్తావన, అల్లాహ్ సంకల్పిస్తే హజ్ గ్రంథంలో వస్తుంది.

295-1. అంటే బహిష్టు అయిన స్త్రీ చేతా లేదా తలంటి స్నానం చెయ్యవలసి ఉన్న అవసరం గల స్త్రీ (జునుబ్) చేతా పరిచర్యలు చేయించుకోవచ్చు.

గ్రంథాన్ని పారాయణం చేసేవారు. అప్పుడు నేను బహిష్టు అయిన స్థితిలో ఉండే దాన్ని.[1]

5వ అధ్యాయం

బహిష్టును నిఫాస్ అని కూడా అనటం.[1]

297. హజ్రత్ ఉమ్మె సల్మా (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒకసారి నేను ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారితో పాటు ఒకే కంబళిలో పడుకున్నాను. ఇంతలో నాకు బహిష్టు వచ్చింది. అప్పుడు నేను నెమ్మదిగా అక్కడ నుంచి జారుకున్నాను. ఇంకా బహిష్టు వస్త్రాన్ని కట్టుకున్నాను. ప్రవక్త మహనీయులు (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: నీవు నిఫాస్[1] (బహిష్టు) అయ్యావా? దానికి సమాధానంగా నేను, అవును దైవప్రవక్తా!" అని అన్నాను. తరువాత ఆయన (స) గారు నన్ను తమ వద్దకు పిలుచుకున్నారు. అప్పుడు నేను ఆయన (స) దగ్గరకు పోయి అదే కంబళి క్రింద ఆయన(స)తో పాటు పడుకున్నాను.

6వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీతో ముబాషిరత్ చెయ్యటం.[1] (అంటే ఆమెతో పడుకోవటం. కలిసి కూర్చోవటం, ప్రేమతో ముద్దు పెట్టుకోవటం, శరీరాన్ని శరీరంతో కలపటం అని భావం)

298. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను, మహనీయ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఉభయులమూ కలిసి ఒకే పాత్రలోని నీళ్లతో గుసుల్

296-1. ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టమైన విషయం ఏమిటంటే అశుద్ధత, సమీపంలో ఉన్నప్పుడు ఖురాను గ్రంథం పఠించటం నిషిద్ధం కాదు.

5-1. నిఫాస్ అంటే అందరూ ఎరిగిన, లోక ప్రసిద్ధమైన అర్థం ఏమిటంటే, స్త్రీ ప్రసవించిన తరువాత వెలువడే రక్తము. అంటే ప్రసవ రక్తస్రావం. కాని అప్పుడప్పుడు బహిష్టును నిఫాస్ అనీ, నిఫాస్‌ను బహిష్టు అనీ అంటారు. ఎందుకంటే ఆ రెండింటికీ సంబంధించిన షరీఅత్ ఆజ్ఞ ఒక్కటే కావటం.

297-1. ఇదే అధ్యాయం యొక్క ప్రధానాంశం. ఇక్కడ నుంచే అది ఉద్భవిస్తుంది. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త (స) ఇక్కడ బహిష్టును నిఫాస్ అని అభివర్ణించారు. 6-1. ముబాషిరత్ అంటే ముద్దుపెట్టకోవటం, ఆలింగనం చేసుకోవటం, శరీరాన్ని శరీరంతో తాకటం.

6-1. ముబాషిరత్ అంటే ముద్దుపెట్టకోవటం, ఆలింగనం చేసుకోవటం, శరీరాన్ని శరీరంతో తాకటం.

చేసుకునేవారము. ఇంకా అప్పుడు మేము ఇద్దరమూ జునుబులమే (లైంగిక అశుద్ధత ఉన్నవారమే). ఇంకా నేను బహిష్టు స్థితిలో ఉన్నప్పుడు ఆయన (స) గారు ఇజారు కట్టుకోమని ఆజ్ఞాపించేవారు; నేను ఇజారు కట్టుకునేదాన్ని. ఆ తరువాత ఆయన (స) నన్ను ముద్దు పెట్టుకునేవారు, నా శరీరానికి తన శరీరాన్ని ఆనించేవారు. (అంటే ముబాషిరత్ చేసేవారు). ఇంకా ఆయన (స) ఎతెకాఫ్‌లో ఉన్న స్థితిలో తన శిరస్సును నా వైపునకు జరిపేవారు. అప్పుడు నేను నీళ్లతో కడిగేదాన్ని. ఇంకా నేను అప్పుడు బహిష్టు స్థితిలో ఉండేదాన్ని.

299. హ(జ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌హా)ఇలా అన్నారని తన తండ్రి అయిన అస్వద్ బిన్ యజీద్ చెప్పారని అబ్దు(ర్రహాన్ బిన్ అస్వద్ ఉల్లేఖించారు: మాలో ఎవరికైన బహిష్టు వచ్చినప్పుడు ఒకవేళ ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఆమెతో ముబాషిరత్ (శరీరాన్ని ఆనించటం) చెయ్యదలిస్తే అప్పుడు ఆయన (స) ఇజారు కట్టుకోమని ఆమెను ఆజ్ఞాపించేవారు.[1] ఆ సమయంలో బహిష్టు అత్యంత తీవ్రమైన స్థితిలో ఉంటుంది;[2] తరువాత ఆయన ఆమెతో ముబాషిరత్ చేసేవారు. హ(జ్రత్ ఆయెషా(ర) ఇలా చెప్పారు; కామవాంఛ మీద దైవప్రవక్త (స)కు ఉన్నంత నిగ్రహశక్తి మీలో ఎవరికైనా ఉన్నదా?[3]

300. విశ్వాసుల తల్లి అయిన హ(జ్రత్ మైమూన (రజిఅన్‌హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఎప్పుడైనా బహిష్టు స్థితిలో

299-1. ఇజారు కట్టుకున్నప్పుడు, ఇక ముబాషిరత్ అనేది స్త్రీ యొక్క నాభికి పైన ఉన్న శరీరంతోనే జరగాలి. చాలా మంది విద్వాంసులు బహిష్టు అయిన స్త్రీ యొక్క నాభి క్రింద ఉన్న శరీరంతో ముబాషిరత్ చెయ్యటాన్ని ధర్మవిరుద్ధమైనదిగా అభివర్ణించారు. కొందరు విద్వాంసులు ఏమన్నారంటే; బహిష్టు అయిన స్త్రీతో కేవలం సంభోగించటమే నిషిద్ధం. మిగతా మొత్తం శరీరంతో ముబాషిరత్ చెయ్యటం ధర్మసమ్మతమే. ఇమామ్ అహ్మద్, అహ్లెహదీస్ ప్రముఖులు ఈ విధానాన్నే అవలంబిస్తున్నారు.

299-2. అంటే బహిష్టు ప్రారంభ దశలో ఉంటుంది అన్నమాట. ఇంకా బహిష్టు తీవ్రమైన స్థితిలో ఉంటుంది. అర్థం ఏమిటంటే, ఆయన(స) అటువంటి క్లిష్టసమయంలో కూడా బహిష్టు అయిన తన భార్యతో ముబాషిరత్ చేసేవారు. బహిష్టు సమాప్త దశకు దగ్గర్లో ఉన్నప్పటి సమయంలోనే ముబాషిరత్ చేస్తారు. ప్రారంభ దశలో చెయ్యరు అని దీని భావం కాదు.

299-3. అర్థం ఏమిటంటే, ఎవరికయితే తమ కామవాంఛ మీద నిగ్రహశక్తి లేదో వారు

ఉన్నటువంటి తమ ఏ భార్యతోనైనా ముబాషిరత్ చెయ్యదలిచినప్పుడు ఇజారు కట్టుకో మని ఆమెను ఆజ్ఞాపించేవారు. అప్పుడు ఆమె ఇజారును ధరించేది.

7వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ ఉపవాసం ఉండకూడదు

301. అబూ సయీద్ ఖుద్‌రీ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఒకసారి ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) బక్రీదు లేక రమజాను పండుగ సమయంలో ఈద్‌గాహ్‌కు వెళ్లేందుకు బయలుదేరారు. మార్గమధ్యంలో కొందరు స్త్రీలు ఆయన (స) గారిని కలిశారు. ఆయన వారిని ఉద్దేశించి ఇలా అన్నారు: ఓ మహిళలారా! దానధర్మాలు చెయ్యండి. ఎందుకంటే నరకంలో పురుషులకంటే స్త్రీలే ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నారు. ఈ విషయం నాకు చూపించబడింది.[1] అప్పుడు ఆ స్త్రీలు; ఓ దైవప్రవక్తా! దీనికి కారణం ఏమిటి? అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: మీరు ఎక్కువగా శాపనార్థాలు పెడుతూ ఉంటారు. (బద్ దుఆలు చేస్తూ ఉంటారు) ఇంకా మీరు మీ భర్తలకు కృతఘ్నత చూపుతారు.[2] మీ అంత తక్కువ తెలివికలవారినీ, మీ అంత అసంపూర్ణమైన ధర్మజ్ఞానం కలవారినీ నేను ఎవరినీ చూడలేదు. అయినప్పటికీ మీరు వివేకవంతుడూ, అనుభవశాలీ అయిన ఒక వ్యక్తిని వెర్రివాడుగా, మార్గభ్రష్టుడుగా చెయ్యగల సామర్థ్యం కలిగి ఉన్నారు. ఆ స్త్రీలు ఇలా అడిగారు: ఓ దైవప్రవక్తా! మా ధర్మంలో మా తెలివితేటల్లో ఉన్నటువంటి కొరత, లోపం ఏమిటి? అప్పుడు ఆయన(స) ఇలా సెలవిచ్చారు: చూడండి! ఒక

ముబాషిరత్ చెయ్యకూడదు. దానికి దూరంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే దాని వల్ల మనిషి సంభోగానికి పాల్పడి నిషిద్ధ కార్యంలో చిక్కుకుపోతాడు.

301-1. అంటే మేరాజ్ సంఘటన జరిగిన రాత్రి లేదా సూర్యుడికి గ్రహణం పట్టిన రోజున.

301-2. ఖస్తలాని ఇలా అన్నారు; ఎవరి మరణం గురించి అయితే విపులంగా తెలియదో, అంటే అతను విశ్వాసిగా మరణించాడా లేక అవిశ్వాసిగా మరణించాడా అనే విషయం తెలియకపోతే, అతనిని శపించటం ధర్మసమ్మతమైన విషయం కాదు. అబూ జహల్ మొదలైన వారిని శపించటం ధర్మసమ్మతమైన విషయమే. ఎందుకంటే అతని చావు అవిశ్వాసపూరితమైన చావు అని నిరూపితమైపోయింది. ఇదేవిధంగా పేరు పెట్టి కాకుండా, ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించకుండా, దుర్మార్గులందరినీ, అవిశ్వాసు లందరినీ శపించవచ్చు.

స్త్రీ చెప్పే సాక్ష్యం అర్ధపురుషుడి సాక్ష్యంతో సమానం. అవునా? కాదా? ఆ స్త్రీలు, అవును ఇందులో సందేహంలేదు అని అన్నారు. అప్పుడు ఆయన (స) ఇలా అన్నారు; ఇదే ఆమె వివేకంలోని లోపం, కొరత.[3] ఇంకా చూడండి! స్త్రీ బహిష్టు అయినప్పుడు నమాజు చెయ్యదు, ఇంకా ఉపవాసం ఉండదు. ఆ స్త్రీలు, అవును ఇది కూడా నిజమే అని అన్నారు. తరువాత ప్రవక్త మహనీయులు (స) ఇలా సెలవిచ్చారు; కనుక ఇదే మీ ధర్మంలోని అసంపూర్ణత్వం, కొరత.

8వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ హజ్‌కు సంబంధించిన ఆచారాలూ, ప్రక్రియలూ అన్నీ నిర్వహించవచ్చు; కేవలం కాబా గృహ ప్రదక్షిణం చెయ్యకూడదు. ఇబ్రాహీమ్ నఖీ ఇలా అన్నారు;[1] బహిష్టు అయిన స్త్రీ ఖురాను గ్రంథంలోని ఒక వాక్యాన్ని పారాయణం చేస్తే అది దోషం ఎంతమాత్రం కాదు.[2] హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (ర) ఇలా అన్నారు;

301–3. ఇద్దరు స్త్రీల సాక్ష్యం, ఒక పురుషుని సాక్ష్యంతో సమానమని స్వయంగా అల్లాహ్‌యే నిర్ణయించినప్పుడు, ఇక కొందరు స్త్రీలు, పురుషుల కంటే ఎక్కువ వివేకం, తెలివితేటలు కలిగి ఉంటారు– అనే అభ్యంతరం లేవనెత్తటానికి ఆస్కారమే లేదు. ఎందుకంటే ఈ ఆజ్ఞ మెజారిటీ స్త్రీలకు వర్తిస్తుంది. సామాన్యంగా స్త్రీలు మానసికంగా, శారీరకంగా పురుషులకంటే బలహీనంగా ఉంటారు. అంటే వారు జన్మతః బలహీనులన్నమాట.

8–1. దీనిని 'దారమీ' జత చేశారు. అంటే కలిపారు అని అర్థం.

8–2. మాలికియ వర్గం వారి అభిప్రాయం ప్రకారం, బహిష్టు అయిన స్త్రీ ఆ స్థితిలో ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించవచ్చు; కాని జునుబ్ (లైంగిక అశుద్ధావస్థలో ఉన్న వ్యక్తి) ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించకూడదు. షాఫయీ వర్గం వారూ, హంబలీ వర్గం వారూ, చాలా మంది విద్వాంసుల అభి ప్రాయం ఏమిటంటే; జనుబ్ మరియు బహిష్టు అయిన స్త్రీ ఉభయులూ ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించటం అనేది సరియైన విషయం కాదు. ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మలై) గారి అభిప్రాయం ప్రకారం, జునుబ్ మరియు బహిష్టు అయిన స్త్రీ ఇద్దరూ ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించవచ్చు. అది సరియైన విషయమే. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) హజ్‌కు సంబంధించిన ఆచార కర్మలన్నీ బహిష్టు అయిన ఒక స్త్రీ చెయ్యవచ్చు అని అనుమతి ఇచ్చారు. ఈ ఆచార కర్మలలో దుఆ (ప్రార్థన) కూడా ఉన్నది, లబ్బైక్ కూడా ఉన్నది. కనుక ఒక బహిష్టు అయిన మహిళ ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించటం అనేది ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం సరియైనది, సక్రమ

గుసుల్ చెయ్యవలసి ఉన్నటువంటి ఒక జునుబ్ ఒకవేళ ఖురాను పఠిస్తే అది తప్పు కాదు.[3] ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (స) అల్లాహ్‌ను అన్ని వేళల్లో స్మరిస్తూ ఉండేవారు. జ్ఞాపకం చేస్తూ ఉండేవారు.[4] ఇంకా ఉమ్మె అతియ ఇలా అన్నారు;[5] దైవప్రవక్త (స) గారి కాలంలో బహిష్టు అయిన స్త్రీలను మాతోపాటు ఈద్‌గాహ్‌కు తీసుకువెళ్ళమని మమ్మల్ని ఆజ్ఞాపించేవారు; వారు ప్రజలతోపాటు తక్బీర్‌లోనూ (అల్లాహు అక్బర్ అని పలకటం), దుఆలలోనూ పాల్గొనాలని ఆదేశించేవారు. ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజిఅన్) ఇలా అన్నారు; అబూ సుఫ్యాన్ నాకు ఇలా వివరించారు; రోమన్ దేశపు రాజైన హెర్క్యులియస్ దైవప్రవక్త (స) తనకు వ్రాసిన ఒక ఉత్తరాన్ని తెప్పించి దానిని చదివారు. అందులో ఇలా వ్రాయబడి ఉన్నది; మహాకరుణగలవాడు, అత్యంత దయామయుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభిస్తున్నాను. తరువాత ఈ ఖురాను వాక్యం వ్రాయబడి ఉంది; "ఓ గ్రంథప్రజలారా! మాకూ మీకూ మధ్య సమానమైన ఒక విషయం వైపునకు రండి. (అది ఏమిటంటే) మనం అల్లాహ్‌కు తప్ప మరెవరికీ దాస్యం చెయ్యరాదు. ఆయనకు భాగస్వాములుగా ఎవరినీ నిలబెట్టరాదు"..... చివరి వరకు[6] జాబిర్ (ర) ఇలా అన్నారని అతా ఉల్లేఖించారు; ఒకసారి హజ్రత్ ఆయెషా బహిష్టు అయ్యారు; అమె గారు హజ్‌కు సంబంధించిన అన్ని పనులూ చేశారు; ఒక్క కాబా గృహప్రదక్షిణం తప్ప. ఇంకా ఆమెగారు నమాజు చెయ్యలేదు.[7] హకమ్ బిన్ ఉతబ ఇలా అన్నారు; నేను జనాబత్ స్థితిలో కూడా పశువులను జిబహ్ చేస్తాను[8]. వాస్తవానికి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు; "అల్లాహ్ పేరుతో జిబహ్ చెయ్యబడని పశువు మాంసం తినకండి అలా చెయ్యటం పాపం.[9]

మైనది అయినప్పుడు, అది ఒక జునుబ్ కోసం మొదట్లోనే, ముందుగానే ధర్మ సమ్మతమైనది అవుతుంది. ఎందుకంటే, బహిష్టు అయిన స్త్రీ యొక్క అశుద్ధత జునుబ్ అయిన వ్యక్తి యొక్క అశుద్ధత కంటే ఎంతో తీవ్రమైనది.

8–3. ఇబ్నె అబ్బాస్ ఇలా పేర్కొన్నారని ఇబ్నె మున్‌జర్ ఉల్లేఖించారు; అతను జనాబత్ స్థితిలో (గుసుల్ అవసరమైన స్థితిలో) ఉండి కూడా ఖురాను పఠిస్తూ ఉండేవారు; ప్రజలు అభ్యంతరం తెలుపగా, అతను వారికి ఇలా సమాధానం చెప్పారు; నా కడుపులో దీనికంటే ఎక్కువే ఉంది; అంటే ఖురాను గ్రంథం అంతా నా కడుపులో ఉంది అన్నమాట. లేదా నా కడుపులో జనాబత్ యొక్క అశుద్ధత కంటే ఎక్కువ అశుద్ధతే నిండి ఉంది.

8-4. ఈ సంబంధాన్ని ఇమామ్ ముస్లిమ్ (రెహ్మాలై) హజ్రత్ ఆయెషా (ర)తో కలిపారు, జోడించారు.

8-5. దైవప్రవక్త (స) గారి ఈ సూక్తిని (హదీసును) ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) పండుగలకు సంబంధించిన అధ్యాయాలలో ఉటంకించారు. తక్బీర్, దుఆలు బహిష్టు అయిన ఒక స్త్రీకి ధర్మసమ్మతమైనపుడు ఖురాను గ్రంథ పారాయణం కూడా ఆమెకు ధర్మసమ్మతమే అవుతుంది. మాలికియ వర్గంవారు ఏమంటారంటే; బహిష్టు గడువు కాలం సుదీర్ఘమైనది. ఒకవేళ ఖురాను గ్రంథ పారాయణం బహిష్టు అయిన ఒక మహిళకు ధర్మసమ్మతం కాకపోతే ఆమె ఖుర్ఆను గ్రంథాన్ని మరచిపోయే అవకాశం, భయం ఉంటాయి.

8-6. ఈ ఖురాను వాక్యం 'ఆలి ఇమ్రాన్' సూరాలో నుంచి తీసుకోబడింది. ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) గారు దీనిద్వారా ఒక ఆధారాన్ని, ఒక ప్రమాణాన్ని తీసుకున్నారు. అదేమిటంటే; జునుబ్ అయిన ఒక వ్యక్తి ఖురాను గ్రంథాన్ని పారాయణం చెయ్యటం ధర్మసమ్మతమైన విషయమే. ఎందుకంటే; ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) హెర్క్యూలియస్‌కు పంపిన ఒక ఉత్తరంలో ఈ ఖురాను వాక్యాలు వ్రాశారు. అతను వాటిని చదవాలనే వ్రాశారు. అతడు అవిశ్వాసి; స్త్రీతో సంభోగించిన తరువాత గుసుల్ చేసేవాడు కాదు.

8-7. ఈ సంబంధాన్ని స్వయంగా ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) గారే 'కితాబుల్ అహ్కామ్' అనే గ్రంథంలో జత చేశారు, కలిపారు.

8-8. ఈ విషయాన్ని బగ్వీ గారు 'జఆదియ్యాత్' అనే గ్రంథంలో కలిపారు.

8-9. కనుక హకమ్ బిన్ ఉత్తైబా పశువును జిబహ్ చేసేటప్పుడు అల్లాహ్ పవిత్రనామాన్ని ఉచ్చరించే ఉంటారు. దీని ద్వారా తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, జనాబత్ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు అల్లాహ్ పవిత్రనామాన్ని స్మరించటం అనేది ధర్మసమ్మతమైన విషయమే. 'తస్హీబల్ ఖారి' అనే గ్రంథంలో ఇలా వ్రాయబడి ఉంది; ఈ సమస్య విషయంలో ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) గారి అభిప్రాయం, కొందరు అనుమానించినట్లు, బలహీనమైనదీ, వృద్ధమైనదీ కాదు. పైగా ఆయనగారు చూపిన ఆధారాలు, సాక్ష్యాలు బలమైనవి, దృఢమైనవి. ఇంకా ఇమామ్ దావూద్ జాహిరి గారు, తబరిగారు, ఇబ్నె మున్జర్ గారు లాంటి వారందరూ ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) గారిని సమర్థిస్తున్నారు; జనాబత్ స్థితిలో ఉన్న వ్యక్తీ, బహిష్టు స్థితిలో ఉన్న స్త్రీ ఉభయులూ ఖురాను గ్రంథాన్ని పఠించటం ధర్మసమ్మతమైన విషయమే అని తీర్మానించారు.

302. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) గారి కథనం ఇలా ఉన్నది; మేము ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారితో మదీనా పట్టణం నుంచి బయలు దేరాము. మార్గమధ్యంలో మేము హజ్ యాత్రను గురించే ప్రస్తావించుకున్నాము (అంటే హజ్ చేసే సంకల్పంతో బయలుదేరాము). మేము సరిఫ్ అనే ప్రదేశానికి చేరుకున్నప్పుడు, నేను బహిష్టు అయ్యాను. ప్రవక్త మహనీయులు (స) నా దగ్గరకు వచ్చారు. నేను ఏడుస్తున్నాను. "నీవు ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని దైవప్రవక్త (స) అడిగారు. సమాధానంగా నేను ఇలా చెప్పాను; "అయ్యో! ఈ సంవత్సరం నేను హజ్ కోసం రాకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండేది! ఇది నా కోరిక" ఆయన (స) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు; "బహుశా నీవు బహిష్టు (నిఫాస్) అయి ఉంటావు." "అవును ప్రవక్తా! (స)!" అని నేను జవాబు పలికాను. అప్పుడు ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: "ఈ విషయాన్నయితే అల్లాహ్ ఆదమ్ కూతుళ్ళు అందరి కోసం వ్రాసి పెట్టాడు. ఇక నీవు హాజీలు చేసే పనులన్నీ చెయ్యి. కేవలం పవిత్ర కాబా మందిర ప్రదక్షిణం మాత్రం చెయ్యకు; నీవు పరిశుభ్రతను పొందేవరకు."

9వ అధ్యాయం

ఇస్తిహాజ[1] (రక్తస్రావం)కు సంబంధించిన విషయం

303. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: అబూ హుబైష్ కూతురు అయిన ఫాతిమ మహాప్రవక్త (స)కు ఇలా విన్నవించుకున్నారు; "ఓ దైవ ప్రవక్తా (స)! నాకు పరిశుభ్రత కలగటం లేదు (అంటే రక్తస్రావం ఆగటం లేదు). నేను నమాజును విడిచిపెట్టేదా?" ప్రవక్త మహనీయులు (స) దానికి సమాధానంగా ఇలా సెలవిచ్చారు; "ఇది ఒక నరంలో నుంచి స్రవించే రక్తం. రుతుస్రావం మటుకు కాదు. కనుక బహిష్టు రక్తం[1] వచ్చినప్పుడు నమాజును విడిచిపెట్టు. తరువాత దాని గడువు తీరిపోయినప్పుడు నీ శరీరం మీద ఉన్నటువంటి రక్తాన్ని కడిగెయ్యి. ఇంకా నమాజు చెయ్యి."[2]

9-1. ఇస్తిహాజ అంటే బహిష్టు సమయంలో కాక ఇతర సమయాలలో వెలువడే రక్తం అని భావం. ఇది ఒక రకమైన వ్యాధి; కొందరు స్త్రీలకు ఇది వస్తుంది.

303-1. దాని రంగును బట్టి, ఇతర విషయాలను చూసి స్త్రీలు అది ఎటువంటి రక్తమో గ్రహించగలుగుతారు.

303-2. అంటే గుసుల్ చేసుకుని నమాజు చెయ్యి; ఇతర ఉల్లేఖనాలలో ఉన్న విధంగా. ఒక ఉల్లేఖనంలో, "ప్రతి నమాజు కోసం వుజూ చేస్తూ ఉండు" అనే పదాలు

10వ అధ్యాయం
బహిష్టు రక్తాన్ని కడిగిపారెయ్యటం

304. అస్మ బిన్తె అబీబకర్ సిద్దీఖ్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒక స్త్రీ(అస్మ) ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్)ను ఇలా అడిగింది; "ఓ దైవప్రవక్తా! ఒకవేళ మాలో ఎవరి బట్టలకైనా బహిష్టు రక్తం తగిలినట్లయితే, అప్పుడు ఆమె ఏమి చెయ్యాలి? చెప్పండి ప్రవక్తా! "దైవప్రవక్త మహనీయులు సమాధానంగా ఇలా సెలవిచ్చారు; "మీలో ఎవరి వస్త్రాలకైనా బహిష్టు రక్తం తగిలినట్లయితే, దానిని గీకి పారెయ్యండి.[1] తరువాత నీళ్లతో కడుగండి. ఆ తరువాత ఆ వస్త్రంతోనే నమాజు చెయ్యండి."

305. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) గారి ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది; మాలో ఏ స్త్రీ అయినా బహిష్టు అయితే తరువాత ఆమె పరిశుద్ధురాలైనట్లయితే అప్పుడు ఆమె తన బట్టలకు అంటిన రక్తాన్ని గీకివేస్తుంది. ఆ తరువాత ఆ బట్టలను నీళ్లతో కడుగుతుంది. ఇంకా మొత్తం బట్టల మీద నీళ్లు చల్లుతుంది.[1] ఆ తరువాత ఆ బట్టలతోనే నమాజు చేస్తుంది.

11వ అధ్యాయం
రక్తస్రావం వ్యాధి ఉన్న స్త్రీ మసీదులో ఎతెకాఫ్ ఉండవచ్చు

306. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు : ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి భార్య ఒకామె సౌదా (ర) లేదా ఉమ్మె హబీబ (ర)

అధికంగా ఉన్నాయి. షాఫయి మస్లక్ వారు, హనఫి మస్లక్ వారు ఈ అభిప్రాయానికే కట్టుబడి ఉన్నారు. మాలికి మస్లక్ వారు ఏమంటారంటే, రక్తస్రావానికి సంబంధించిన రక్తం వల్ల వుజూ విరిగిపోదు. మొలల వ్యాధి వల్ల స్రవించే రక్తం మాదిరిగా. అయితే ప్రతి నమాజు కోసం వుజూ చేసుకోవటం అభిలషణీయమైనదే. కాని తప్పనిసరి ఏమీ కాదు, మరొక అశుద్ధత ఏదైనా కలిగే వరకు.

304-1. అంటే వ్రేలుతోగాని లేదా గోరుతోగాని గీకి పారెయ్యటం అని భావం.

305-1. అనుమానాలను నివృత్తి చెయ్యటానికి మొత్తం వస్త్రంమీద నీళ్లు చల్లుతుంది. హాఫిజ్ (రెహ్మాలై) ఏమన్నారంటే; ఈ హదీసు ద్వారా కొత్తగా తెలిసే విషయం ఏమిటంటే, ఒకవేళ వస్త్రాన్ని పరిశుభ్రం చేసే అవసరం లేనట్లయితే దానిని అశుద్ధమైన వస్త్రంగానే ఉండనివ్వటం సరియైనది. ఎందుకంటే హజ్రత్ ఆయెషా (ర) గారు ఇలా అన్నారు; బహిష్టు నుంచి పరిశుభ్రతను పొందిన తరువాత నేను అలాగే చేస్తాను.

ఒకసారి ఆయన (స) గారితో మసీదులో ఎతెకాఫ్ కూర్చున్నారు. ఆమె గారికి రక్త స్రావం వ్యాధి ఉండేది. ఆమె గారు తరచు రక్తాన్ని (తమ రహస్య భాగం నుంచి వెలువడే రక్తాన్ని) చూస్తూ ఉండేవారు. అప్పుడప్పుడు ఆమెగారు రక్తం వెలువడుతూ ఉండటం వల్ల తన క్రింద ఒక పళ్ళాన్ని పెట్టుకునేవారు. ఇక్రమ ఇలా అన్నారు; ఒకసారి హ్రజత్ ఆయెషా (ర) కుంకుమ పువ్వు నీళ్లను చూసి ఇలా సెలవిచ్చారు; దైవప్రవక్త (స) గారి ఫలానా భార్య (రక్తస్రావం స్థితిలో) చూస్తూ ఉండే రక్తం లాంటిదే ఇది కూడా.[1]

307. హ్రజత్ ఆయెషా (ర) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి భార్యలలోని ఒకామె ఒకసారి ఆయన (స) గారితో ఎతెకాఫ్ కూర్చున్నారు. అప్పుడు ఆమె (తన రహస్య భాగాలలో నుంచి) రక్తమూ, పసుపు పచ్చని ద్రవమూ వెలువడటాన్ని గమనిస్తూ ఉండేవారు. ఇంకా ఒక పళ్ళెము ఆమె క్రింద ఉండేది, అమె నమాజు చేస్తూ ఉండేవారు.[1]

308. హ్రజత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌హ) గారి ఒక ఉల్లేఖనం ఇలా ఉంది: మహనీయ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి భార్యలలోని ఒకామె రక్తస్రావం వ్యాధి ఉన్నటువంటి స్థితిలో కూడా ఎతెకాఫ్ కూర్చున్నారు.

12వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన బట్టలతో ఒక స్త్రీ నమాజు చెయ్యగలుగుతుందా? అనే విషయం గురించి.

306-1. అంటే దీని రంగు, దాని రంగు కలుస్తున్నాయి, ఒకే మాదిరిగా ఉన్నాయి. ఫలానా భార్య అంటే రక్తస్రావం వ్యాధి ఉన్న భార్య అని భావం. అంటే సౌదా (ర) లేదా ఉమ్మె హబీబ (ర) లేదా ఉమ్మె సల్మా (ర) గార్లు. సయీద్ బిన్ మన్సూర్ తన 'సునన్'లో ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఉమ్మె సల్మా (ర) రక్తస్రావం స్థితిలో ఎతెకాఫ్ కూర్చున్నారు. ఆమె (ర) గారు అప్పుడప్పుడు తన క్రింద ఒక పళ్ళాన్ని పెట్టుకునేవారు.

307-1. హాఫిజ్ (రెహ్మలై) ఇలా అన్నారు; ఈ హదీసు ద్వారా తేటతెల్లమైన విషయం ఏమిటంటే; రక్తస్రావం వ్యాధి ఉన్నటువంటి స్త్రీ మసీదులో ఉండగలదు, ఆమె ఎతెకాఫ్, ఆమె చేసే నమాజులు ధర్మసమ్మతమైనవే. ఇంకా అశుద్ధత ఉన్నప్పటికీ మసీదులో ఉండవచ్చు. ఇది దోషం కాదు. సక్రమమైన విషయమే. కాని మసీదు పరిశుభ్రతకు ముప్పు వాటిల్లకూడదు. రక్తస్రావం వ్యాధిగల స్త్రీకి సంబంధించిన ఆజ్ఞ పరిధిలోకి నిత్యం అశుద్ధంగా ఉండే వ్యక్తి కూడా వస్తాడు. ఇంకా రక్తంకారే గాయాలు ఉన్నటువంటి వ్యక్తి కూడా దీని పరిధిలోకి వస్తాడు.

309. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హ) గారి ఒక కథనం ఇలా ఉంది: (మహనీయ ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి హయాములో) మాలో ఎవరి వద్దనైనా సరే ఒకే ఒక వస్త్రం ఉండేది. బహిష్టు అయినప్పుడు కూడా ఆమె ఆ వస్త్రాన్నే ధరించి ఉండేది. ఆ వస్త్రానికి ఎప్పుడైనా రక్తం తగిలినప్పుడు దానికి ఉమ్మిరాసి గోళ్లతో గీకి పారేసేవారము.

13వ అధ్యాయం

బహిష్టుకు సంబంధించిన స్నానం (గుసుల్) చేసేటప్పుడు సువాసనగల ఏదైనా పదార్థాన్ని వాడటం.[1]

310. ఉమ్మె అతియ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఎవరైనా మరణిస్తే, వారి విషయంలో మూడు దినాల కంటే ఎక్కువ సంతాపాన్ని, శోకాన్ని పాటించకూడదని స్త్రీలమైన మాకు నిషేధించబడింది. కాని భర్తగనక మరణిస్తే, ఆయన విషయంలో నాలుగు నెలల పది దినాలు సంతాపాన్ని పాటించాలని మాకు ఆజ్ఞాపించటం జరిగింది. ఆజ్ఞలోని షరతులు ఏమిటంటే, సంతాప దినాలలో మేము సుర్మా కళ్లకు పెట్టుకోరాదు, పరిమళ ద్రవ్యాలను ఉపయోగించరాదు, రంగురంగుల వస్త్రాలు ధరించరాదు; తయారీకి ముందే రంగు వేయబడిన దారాలు ఉన్నటువంటి వస్త్రం తప్ప. ఇంకా బహిష్టు నుంచి పరిశుభ్రతను పొందే సమయంలో, బహిష్టుకు సంబంధించిన స్నానం చేసేటప్పుడు 'కుస్తె అజ్ఫార్' (సువాసనగల ఒక పదార్థం)ను కొంచెం రాసుకునే అనుమతి ఇవ్వబడింది.[1] ఇంకా స్త్రీలకు జనాజాతోపాటు వెళ్లటం కూడా నిషేధించబడింది.[2] ఈ హదీసును హిషామ్ బిన్ హస్సాన్ కూడా హజ్రత్ హఫ్సా (రజిఅన్హా)గారి నుంచి గ్రహించి ఉల్లేఖించారు. ఆమెగారు ఉమ్మె అతియ నుంచి, ఆమెగారు దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసం) నుంచి.[3]

13-1. ఒక స్త్రీ బహిష్టుకు సంబంధించిన స్నానం చేసేటప్పుడు తన శరీరంలోని ప్రత్యేక స్థలం మీద ఉన్నటువంటి దుర్వాసనను దూరం చెయ్యటానికి ఏదైనా సువాసన గల పదార్థాన్ని దాని మీద రాయాలి. ఈ విషయంలో దైవప్రవక్త ముహమ్మద్(స) సంతాప దినాలు పాటించే, శోకంలో ఉన్న స్త్రీకి కూడా సువాసనను వాడే అనుమతిని ఇచ్చారు. అంటే దీనికి సంబంధించిన తాకీదు అంత ముఖ్యమైనది, విస్తృతమైనది అన్నమాట. ఖస్తలాని ఏమన్నారంటే, అయితే ఆ స్త్రీ ఇహ్రామ్ కట్టుకున్న స్థితిలో ఉండకూడదు.

310-1. అంటే కుస్త్ లేదా అజ్ఫార్ అని భావం. కుస్త్ అంటే సాంబ్రాణి అని అర్థం.

14వ అధ్యాయం

బహిష్టుకు సంబంధించిన స్నానం చేసేటప్పుడు స్త్రీ తన శరీరాన్ని బాగా తోము కోవాలి. ఇంకా గుసుల్ ఎలా చెయ్యాలి అనే విషయం గురించి; ఇంకా ముష్క్ (కస్తూరి) రాసిన కొంచెం దూది తీసుకుని రక్తం తగిలిన శరీర భాగం మీద రుద్దాలి.

311. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) కథనం ఒకటి ఇలా ఉంది : ఒకసారి ఒక స్త్రీ (అస్మ బిన్తె షకల్) ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసం)గారిని, "ఓ ప్రవక్తా! బహిష్టుకు సంబంధించిన స్నానం ఎలా చెయ్యాలి?" అని అడిగింది. దానికి సమాధానంగా ఆయన (స)గారు గుసుల్ ఎలా చెయ్యాలో తెలియజేశారు. ఇంకా ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు; "గుసుల్ చేసిన తరువాత ముష్క్ రాసి ఉన్నటువంటి కొంచెం దూదిని తీసుకుని దానితో పరిశుభ్రపరచుకో." అప్పుడు ఆ స్త్రీ "ఎలా పరిశుభ్ర పరచుకోవాలి?" అని అడిగింది. దానికి జవాబుగా దైవప్రవక్త (స) "దానితో పరిశుభ్ర పరచుకో" అని మళ్ళీ సెలవిచ్చారు. ఆ స్త్రీ మళ్ళీ "ఎలా పరిశుభ్రపరచు కోవాలి?" అని అడిగింది. ఆయన (స)గారు ఆశ్చర్యపోతూ ఇలా అన్నారు; 'సుబ్హా నల్లాహ్' (అల్లాహ్ పరిశుద్ధుడు) దానితో పరిశుభ్రపరచుకో. హజ్రత్ ఆయెషా (రజి అన్హా) ఇలా అన్నారు; అప్పుడు నేను ఆ స్త్రీని నా వైపునకు లాక్కున్నాను. ఇంకా రక్తం తగిలిన భాగం మీద (అంటే మర్మాంగం మీద) ఆ దూదిని రాయి.

15వ అధ్యాయం

బహిష్టుకు సంబంధించిన గుసుల్ను గురించి.

312. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒకసారి అన్సారీ తెగకు చెందిన ఒక మహిళ ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) దగ్గరకు వచ్చి, "ఓ ప్రవక్తా! బహిష్టు ఆగిపోయిన తరువాత చేసే స్నానం ఎలా చెయ్యాలి?"

అజ్ఫార్ కూడా ఒక రకమైన పరిమళ ద్రవ్యమే. కొందరు, 'అజ్ఫార్' కూడా సాంబ్రాణియే అని అన్నారు. అజ్ఫార్ ఒక పట్టణం పేరు కూడా. అది యమన్ దేశంలోని పేరు ప్రఖ్యా తులుగాంచిన ఒక ఓడరేవు కూడా. అక్కడ నుంచే భారతదేశానికి, ఇతర అరేబియా దేశాలకు సాంబ్రాణి ఎగుమతి అవుతుంది.

310-2. ఎందుకంటే, స్త్రీలు విపరీతంగా ఏడుస్తారు. కనుక వారు జనాజా వెంట వెళ్ళటం నిషిద్ధం.

310-3. హిషామ్గారి ఉల్లేఖనాన్ని స్వయంగా ఇమామ్ బుఖారి (రహ్మాలై) తలాఖ్ గ్రంథంలో పేర్కొన్నారు.

అని అడిగింది. అయన (స) గారు ఇలా సెల విచ్చారు; (ఈ విధంగా చెయ్యి అని వివరించి ఇలా సెలవిచ్చారు) కస్తూరి రాయబడి ఉన్నటువంటి కొంచెం దూదిని తీసుకో. దానితో మూడుసార్లు పరిశుభ్రపరచుకో. ఆ తరువాత ప్రవక్త మహనీయులు (స) సిగ్గుపడ్డారు; ఆ స్త్రీ నుంచి అయన (స) తన ముఖాన్ని త్రిప్పుకున్నారు. అయన (స)గారు మళ్లీ 'దానితో పరిశుభ్రపరచుకో' అని సెలవిచ్చారు. హ్రజత్ అయెషా (ర) ఇలా అన్నారు; నేను ఆ స్త్రీని నా వైపునకు లాక్కున్నాను. ఇంకా దైవప్రవక్త గారి భావాన్ని అమెకు వివరించాను.[1]

16వ అధ్యాయం

బహిష్టు ఆగిపోయిన తరువాత గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు తల వెంట్రుకలను దువ్వుకోవటం.

313. హ్రజత్ అయెషా (రజిఅన్హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి అంతిమ హజ్ యాత్రలో అయన (స) గారితోపాటు నేను కూడా ఇహ్రామ్ ధరించాను. నేను 'తమత్తు' సంకల్పం చేసుకున్న వారిలో ఉన్నాను.[1] ఇంకా నేను నాతోపాటు ఖుర్బానీ పశువును తీసుకువెళ్ళలేదు. హ్రజత్ అయెషా (ర), (అకస్మాత్తుగా) తాను బహిష్టు అయ్యాననీ జిల్‌హజ్జ మాసం తొమ్మిదవ రాత్రి వరకు బహిష్టు నుంచి పరిశుభ్రతను పొందలేకపోయానని చెప్పారు. అప్పుడు అమె ప్రవక్త (స)తో ఇలా అన్నారు : "ఓ ప్రవక్తా (స)! అరఫా రాత్రి అయితే వచ్చేసింది కదా! (ఉదయమైతే అరఫా దినం) నేను ఉమ్రా సంకల్పానికి సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించాను. కనుక ఇప్పుడు నేనేమి చెయ్యాలి?[2]

312-1. హాఫిజ్ గారు ఇలా విశ్లేషించారు; ఈ హదీసు ద్వారా ఎన్నో ప్రయోజనాలు కలిగాయి; ఆశ్చర్యం కలిగినప్పుడు సుబ్‌హానల్లాహ్ అని అనటం; మహిళలకు సిగ్గుపడే విషయం చెప్పేటప్పుడు సంజ్ఞలూ, సైగలూ చేసి చెప్పటం; ఒక స్త్రీ పురుషుణ్ణి ప్రశ్నలు అడగటం; ధర్మానికి సంబంధించిన అత్యవసర విషయాలను అర్థమయ్యేలా చెప్పటానికి చెప్పిన విషయాన్నే మళ్లీ చెప్పటం; ఒక విద్వాంసుడు చెప్పిన విషయాన్ని అతని ముందే వివరించటం, ఇతరులకు బోధించటం.

313-1. 'తమత్తు'కు సంబంధించిన విషయం 'కితాబుల్ హజ్' (హజ్ గ్రంథం)లో ముందు రాబోతోంది, ఇన్‌షా అల్లాహ్. 'తమత్తు' అంటే; ఒక మనిషి మీఖాత్‌కు చేరుకున్న తరువాత ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించటం. ఆ తరువాత మక్కాకు చేరుకున్న తరువాత ఉమ్రా చేసి ఇహ్రామ్‌ను విప్పివెయ్యటం. దాని తరువాత

దైవప్రవక్త (స) ఆమెతో ఇలా అన్నారు: ఇలా చెయ్యి; నీ శిరోజాలను విప్పి తల దువ్వుకో.[3] ఇంకా నీవు చెయ్యదలచుకున్న ఉమ్రాను వాయిదా వెయ్యి. అప్పుడు నేను అలానే చేశాను.[4] నేను హజ్‌ను పూర్తి చేశాను. అప్పుడు అల్ హస్‌బ[5] రాత్రి సమయంలో మహనీయ ప్రవక్త (స) నా సోదరుడైన అబ్దుర్రహ్మాన్‌కు, నేను మొదట ఇహ్రామ్ ధరించిన ఉమ్రాకు బదులుగా, నన్ను తన్‌యీమ్[6]కు తీసుకుపోయి అక్కడ నుంచి రెండో ఉమ్రాను చేయించుకురా అని ఆజ్ఞాపించారు.

17వ అధ్యాయం

బహిష్టుకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసేటప్పుడు స్త్రీ తన తల వెంట్రుకలను విప్పటం.

314. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌హ) ఇలా ఉల్లేఖించారు: మేము జిల్‌హజ్జ మాసం చంద్రుణ్ణి చూడగానే మదీనాపురం నుంచి బయలుదేరాము.[1] ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారు: ఎవరైనా ఉమ్రాకు

ఎనిమిదవ తేదీన మక్కాలో హజ్‌కు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించటం. ఇందులో ఎంతో సౌలభ్యం ఉంది కనుకనే చాలా మంది హాజీలు అలా చేస్తారు.

313-2. ఇప్పుడైతే నా హజ్ నెరవేరలేదు. ఎందుకంటే ఇంకా ఉమ్రాయే కాలేదు కదా! మరొకవైపు హజ్ సమయం రానే వచ్చింది.

313-3. ఇక్కణ్ణుంచే అధ్యాయంలోని ప్రధాన విషయం ప్రస్తావనకు వస్తుంది. ఎందుకంటే; ఇహ్రామ్‌కు సంబంధించిన స్నానం (గుసుల్) కోసం తలదువ్వుకోవటం ధర్మశాస్త్రబద్ధమైనప్పుడు, బహిష్టు ఆగిపోయిన తరువాత చేసే స్నానానికి తలదువ్వుకోవటం అనేది అత్యంత శ్రేష్ఠమైన విధానమే అవుతుంది.

313-4. అంటే, ఉమ్రాను విడిచిపెట్టి హజ్‌కు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించాను.

313-5. అంటే, ఏ రాత్రి అయితే మినా నుంచి తిరిగి వచ్చి హజ్ పూర్తి చేసి అల్ హస్‌బలోకి ప్రవేశించి అక్కడ ఆగిపోతారో, అది జిల్‌హజ్జ్ నెల యొక్క 13వ రాత్రియో లేక 14వ రాత్రియో అవుతుంది.

313-6. తన్‌యీమ్ ఒక స్థలం పేరు. అది కాబా గృహానికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నటువంటి సరిహద్దు. మక్కా నుంచి మూడు మైళ్ల దూరంలో ఉంది. ఇప్పుడు చాలా మంది ప్రజలు ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను అక్కడి నుంచే కట్టుకుంటారు. అక్కడ ఒక మసీదు కూడా వుంది. దానిని 'మస్జిదె ఆయెషా' అని పిలుస్తారు.

సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించదలిస్తే అతను ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌నే ధరించాలి. నేను గనక ఖుర్బానీ పశువును నాతోపాటు తీసుకురాకుండా ఉన్నట్లయితే, అప్పుడు నేను కూడా ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌నే దరించి ఉండే వాణ్ణి. ఆ తరువాత కొందరు ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకున్నారు. మరికొందరు హజ్‌కు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకున్నారు. నేను ఉమ్రాకు సంబం ధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకున్నవారిలో ఉన్నాను. (అకస్మాత్తుగా) అరఫా దినం రానే వచ్చింది. నేను బహిష్టు అయి ఉన్నాను. నేను దానిని గురించి మహాప్రవక్త (స)కు విన్నవించు కున్నాను. దానికి సమాధానంగా ఆయన (స) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు: నీ ఉమ్రాను వాయిదా వెయ్యి. నీ తల వెంట్రుకలను విప్పుకో, తల దువ్వుకో.[2] ఇంకా హజ్‌కు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకో. నేను అలానే చేశాను. (హజ్ ముగిసిన తరువాత) అల్ హసబ రాత్రి వచ్చినప్పుడు ఆయన (స) నా సోదరుడైన అబ్దుర్రహ్మాన్‌ను నాతోపాటు పంపారు. నేను తన్‌యీమ్ వరకు వెళ్లాను. అక్కడ ఇదివరకటి ఉమ్రాకు బదులుగా మరొక ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకున్నాను. హిషామ్ ఇలా అన్నారు. ఈ అన్ని విషయాలలో ఖుర్బానీ తప్పనిసరిగా ఇవ్వాలని గానీ, ఉపవాసాన్ని విధిగా పాటించాలని గానీ, దానధర్మాలు తప్పకుండా చేయాలనిగానీ చెప్పబడలేదు.

18వ అధ్యాయం

దివ్యఖురానులో 'హజ్' సూరాలో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: "మేము మిమ్మల్ని మట్టితో సృష్టించాము, తరువాత వీర్య బిందువుతో, ఆ తరువాత నెత్తుటి

314-1. ఇది హజ్జతుల్ విదా (ప్రవక్త (స) గారి అంతిమ వీడ్కోలు హజ్ యాత్రకు సంబంధించిన ప్రస్తావన. ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (స) జీఖాయిద మాసం 25వ తేదీ శనివారం నాడు ప్రజలతో మదీనాపురం నుంచి బయల్దేరారు.

314-2. ఈ హదీసు ద్వారా స్పష్టంగా తెలిసే విషయం ఏమిటంటే, బహిష్టుకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు తల వెంట్రుకలను విప్పి విరబోసుకోవటం, జడను విప్పటం అనేవి వాజిబ్ అవుతాయి. ఇదే అభిప్రాయాన్ని హసన్ మరియు తావుస్ వ్యక్తం చేశారు. కొందరు ఏమన్నారంటే; బహిష్టు, జనాబత్‌లకు సంబంధించిన స్నానాలలో కూడా ఇలా చెయ్యటం అభిలషణీయమైనది. మరికొందరు ఏమన్నారంటే; బహిష్టుకు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేటప్పుడు స్త్రీ తప్పనిసరిగా తల వెంట్రుకలను విరబోసుకోవాలి; కాని జనాబత్‌కు సంబంధించిన గుసుల్ చేసేటప్పుడు అలా చెయ్యటం తప్పనిసరి ఏమీ కాదు. ఇమామ్ అహ్మద్ బిన్ హమ్‌బల్ (రెహ్మాలై) కూడా ఈ అభిప్రా యాన్నే సమర్థించారు.

గడ్డతో, ఆపై మాంసపు కండతో; అది రూపం కలదిగానూ, రూపంలేనిదిగాను ఉంటుంది."

315. ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారని హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజిఅన్) ఉల్లేఖించారు: మహోన్నతుడైన అల్లాహ్ ప్రతి స్త్రీ యొక్క గర్భాశయం మీద ఒక దైవదూతను నియమిస్తాడు. ఆ దూత ఇలా విన్నవించుకుంటాడు : ఓ ప్రభూ! ఇప్పుడు వీర్యబిందువు గర్భంలో పడింది; ఓ ప్రభూ! ఇప్పుడు అది రక్తంగా మారి పోయింది; ఓ ప్రభూ! ఇప్పుడు అది మాంసపు కండగా అయి పోయింది. తరువాత అల్లాహ్ తన సృష్టిని పూర్తి జెయ్యదలిచినప్పుడు; దైవదూత ఇలా అడుగుతాడు; ఓ ప్రభూ! పురుషుడా లేక స్త్రీయా? దురదృష్టవంతుడా లేక అదృష్టవంతుడా? అతనికి లభించనున్న ఉపాధి ఎంత? అతను ఎంతకాలం జీవిస్తాడు? ఆ తరువాత మాతృ గర్భంలోనే ఇదంతా వ్రాయబడుతుంది.[1]

19వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ హజ్‌కూ లేక ఉమ్రాకూ సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ఎలా కట్టుకోవాలి?

316. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్‌హ) ఇలా అన్నారని ఉర్వా ఉల్లేఖించారు: మేము ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారితో ఆయన గారి అంతిమ హజ్ యాత్ర కోసం మదీనా నుంచి బయలుదేరాము. మాలో కొందరు ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకున్నారు. మరికొందరు హజ్‌కు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించారు. మేము మక్కా నగరానికి చేరుకున్నప్పుడు మహనీయ ప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారు: చూడండి! ఎవరైతే ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించారో, వారు తమతో ఖుర్బానీ పశువును తీసుకురానట్లయితే అప్పుడు వారు తమ ఇహ్రామ్‌ను విప్పేసెయ్యాలి. ఇంకా ఎవరైతే ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించారో, తమతోపాటు ఖుర్బానీ పశువును తీసుకువచ్చారో వారు ఖుర్బానీ పశువును జిబహ్ చెయ్యనంతవరకు ఇహ్రామ్‌ను తీసివెయ్యకూడదు. ఎవరైతే హజ్ యాత్రకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించారో వారు తమ హజ్ యాత్రను పూర్తి చేసుకోవాలి. అప్పుడు హజ్రత్ ఆయెషా (ర) ఇలా అన్నారు : నేను బహిష్టు అయ్యాను,

---

315-1. అంటే ఉపాధీ, ఆహారమూ, జీవిత కాలమూ, అదృష్టమూ, దురదృష్టమూ ఇవన్నీ తల్లి గర్భంలో ఉన్నప్పుడే వ్రాయబడతాయి. వాటికి వ్యతిరేకంగా ఏదీ, ఎంత మాత్రమూ జరుగదు.

అరఫా దినం వరకు బహిష్టు స్థితిలో ఉన్నాను. నేను ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌నే కట్టుకున్నాను. చివరకు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్(స) నన్ను ఇలా ఆజ్ఞాపించారు; "నీ శిరస్సు వెంట్రుకలను విప్పేసెయ్యి, నీ శిరోజాలను దువ్వెనతో దువ్వుకో. ఇంకా హజ్‌కు సంబంధించిన కొత్త ఇహ్రామ్‌ను కట్టుకో; ఉమ్రాను వాయిదా వెయ్యి. నేను అలానే చేశాను. చివరకు నా హజ్‌ను పూర్తిచేసు కున్నాను. అప్పుడు ఆయన (స) గారు అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ అబీ బకర్ (ర)ను నాతోపాటు పంపుతూ ఇలా ఆజ్ఞాపించారు; "తన్‌యీమ్ నుంచి తప్పిపోయిన నా ఉమ్రాకు బదులుగా నేను మరొక ఉమ్రాకు సంబంధించిన ఇహ్రామ్‌ను ధరించాలని."

20వ అధ్యాయం

బహిష్టు ప్రారంభానికీ, సమాప్తానికీ సంబంధించిన విషయం. స్త్రీలు హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) వద్దకు బరణి (డబ్బీ) పంపేవారు.[1] అందులో దూది ఉండేది. దాని మీద పసుపు పచ్చనిరంగు గుర్తులు ఉండేవి. అప్పుడు హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా సెలవిచ్చేవారు; "తొందరపడబాకండి; సున్నం మాదిరిగా రంగు తెల్లగా మారే వరకు; అంటే బహిష్టు నుంచి పూర్తిగా పరిశుద్ధతను పొందేవరకు.[2] జైద్ బిన్ సాబిత్ గారి కూతరు ఉమ్మెకుల్సూమ్ గారికి, కొందరు స్త్రీలు అర్ధరాత్రి సమయంలో దీపాలు తెప్పించుకుని తాము పరిశుద్ధులమయ్యామో లేదో తెలుసుకోవటానికి దీపం వెలుగులో చూసేవారు అనే విషయం తెలిసింది. అప్పుడు ఆమె ఇలా అన్నారు; మహాప్రవక్త (స) గారి కాలంలోనైతే స్త్రీలు ఇలా చేసేవారు కాదు. ఆమె వారిని అలా చేసినందుకు తప్పు పట్టారు.[3]

20-1. 'దరజ' అనే అరబ్బీ పదాన్ని మేము డబ్బీగానూ, బరణీ గాను అనువాదం చేశాము. ఈ బరణిలో బహిష్టుకు సంబంధించిన దూదిని పెట్టేవారు. కొందరు 'దరజ' పదానికి గుడ్డ సంచి అని కూడా అనువాదం చేశారు.

20-2. అంటే, దూది పెట్టి చూసినప్పుడు అది పూర్తిగా తెల్లగా కనిపించాలి.దాని మీద ఎటువంటి మచ్చ కనిపించకూడదు. లేదా బహిష్టు ముగింపు సమయంలో వెలువడే శ్వేత వర్ణ ద్రవం కనిపించనంత వరకు.

20-3. ఎందుకంటే ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రంలో సౌలభ్యం ఉన్నది; అర్ధరాత్రి సమయంలో దీపాన్ని తెప్పించటం, మాటిమాటికీ చూడటం ఎంతో కష్టంతో కూడుకున్న విషయాలు. కొందరు ఏమన్నారంటే; రాత్రి సమయంలో దీపాలు పెట్టి స్త్రీలు అలా ఎందుకు చూసేవారంటే, రాత్రి చీకటిలో స్వచ్ఛమైన తెల్లదనం స్పష్టంగా కనిపించదు,

317. హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) గారి ఉల్లేఖనం ఒకటి ఇలా ఉంది : ఫాతిమా బిన్తె అబీ హుబైష్‌కు 'ఇస్తిహాజ' (రక్తస్రావం) అవుతూ ఉండేది. ఆమెగారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్)ను ఈ సమస్యను గురించి అడిగారు. దానికి సమాధానంగా దైవప్రవక్త(స) ఇలా సెలవిచ్చారు; ఇది ఒక నరం నుంచి స్రవించే రక్తమేగాని బహిష్టు రక్తం మటుకు కాదు. బహిష్టుకు సంబంధించిన రక్తం స్రవించినప్పుడు మాత్రం నమాజు చెయ్యకు, నమాజును విడిచిపెట్టు. బహిష్టు గడువు పూర్తి అయిన తరువాత తలంటి స్నానం (గుసుల్) చెయ్యి. ఆ తరువాత నమాజు చెయ్యి.[1]

21వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ గుసుల్ తరువాత 'ఖజా' నమాజు చేసే అవసరం లేదు.[1] ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారని హజ్రత్ జాబిర్ (రజిఅన్), హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రీ (రజిఅన్)లు వేర్వేరుగా ఉల్లేఖించారు; "బహిష్టు దినాలలో స్త్రీ నమాజును విడిచిపెట్టాలి."[2]

స్పష్టంగా తెలియదు కాబట్టి. కనుక ఆ స్త్రీలు తాము పరిశుద్ధలమైపోయామని మోసపోయే అవకాశం ఉంది. ఇంకా ఈ కారణం వల్ల వారు నమాజు కూడా చేసే అవకాశం ఉంది. వాస్తవానికి వారు ఇంకా పరిశుద్ధలయి ఉండకపోవచ్చు. కనుక వారు పుణ్యానికి అర్హులయ్యే బదులుగా పాపంలో చిక్కుకుపోయే ప్రమాదానికి గురి కావచ్చు.

317-1. ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రవేత్తలు 'ఇస్తిహాజ' (రక్తస్రావం)కు సంబంధించిన సమస్యలను గురించి సుదీర్ఘమైన వ్యాఖ్యానాలు చేశారు. వాటి వల్ల పెద్ద చిక్కులే ఏర్పడ్డాయి. అహ్లె హదీస్ విద్వాంసుల అభిప్రాయం ఏమిటంటే; మొట్టమొదట స్త్రీ రక్తం యొక్క రంగును నిశితంగా చూడాలి; బహిష్టు రక్తం నల్లగా ఉంటుంది; దానిని తేలికగా గుర్తించవచ్చు. స్త్రీలు తమ అలవాటు ప్రకారం బహిష్టు దినాలను అంచనా వేసుకోవాలి. ఒకవేళ రంగు ద్వారా గానీ, అలవాటు ప్రకారంగానీ గుర్తుపట్టటం సాధ్యం కాకపోతే ఆరు లేక ఏడు దినాలను బహిష్టు దినాలుగా నిర్ణయించుకోవాలి. ఎందుకంటే చాలా మంది స్త్రీలకు బహిష్టు ఆరు లేక ఏడు దినాల వరకే ఉంటుంది.

21-1. ఈ విషయం గురించి విద్వాంసుల మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఉన్నది. కాని 'ఖవారిజ్' వర్గానికి చెందిన కొందరు ఏమంటారంటే; బహిష్టు అయిన స్త్రీ బహిష్టు నుంచి పరిశుభ్రత పొందిన తరువాత అంటే గుసుల్ చేసుకున్న తరువాత, బహిష్టు దినాలలో చెయ్యనటువంటి నమాజులను అంటే ఖజా నమాజులను తప్పనిసరిగా చెయ్యాలి.

318. ఒక స్త్రీ హ|జ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్)ను ఇలా అడిగిందని ముఆజ బిన్తె అబ్దుల్లాహ్ ఉల్లేఖించారు; "మాలోని ఏ స్త్రీ అయినా బహిష్టు నుంచి పరిశుద్ధతను పొందిన తరువాత, బహిష్టు కాలంలో విడిచిపెట్టిన నమాజులను తప్పనిసరిగా చెయ్యాలా? (అంటే ఖజా నమాజులను చెయ్యవలసిన అవసరం ఉందా?) "దానికి సమాధానంగా హ|జ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్) ఇలా అన్నారు : నీవు హరూరియాకు (ఖారిజ) చెందిన మహిళవా? మహాప్రవక్త (స) గారి కాలంలో మేము బహిష్టు అయినప్పుడు, ఆ తరువాత 'ఖజా' నమాజులు చెయ్యమని ఆయన (స) గారు మమ్మల్ని ఆజ్ఞాపించేవారు కాదు. లేదా ముఆజ బిన్తె అబ్దుల్లాహ్ ఇలా ఉల్లేఖించారు; మేము 'ఖజా' నమాజులు చేసేవారము కాదు.[1]

22వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ తన బహిష్టు బట్టలతో ఉన్న స్థితిలో ఆమెతో కలిసి పడుకోవటం.

319. విశ్వాసుల తల్లి అయిన ఉమ్మె సల్మా (రజిఅన్హా) ఇలా అన్నారని జైనబ్ బిన్తె అబీ సల్మా ఉల్లేఖించారు : ఒకసారి నేను ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారితో కలిసి ఉన్ని శాలువా కప్పుకుని పడుకున్నాను. ఇంతలోనే నాకు బహిష్టు వచ్చింది. అప్పుడు నేను మెల్లగా అక్కడ నుంచి జారుకున్నాను. తరువాత నా బహిష్టు బట్టలను తీసుకుని వాటిని కట్టుకున్నాను. ప్రవక్త మహనీయులు (స),

---

21-2. 'విడిచిపెట్టటం' అంటే ఆ నమాజులను తప్పనిసరిగా చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు అనే భావమే వస్తుంది. ఈ రెండు హదీసులను ఇమామ్ బుఖారీ గారు ఆధారంగా తీసుకున్నారు. అబూ సయీద్(ర) గారి హదీసు పైన వచ్చేసింది; హ|జ్రత్ జాబిర్ (ర) గారి హదీసు ఇన్షాఅల్లాహ్ కితాబుల్ అహెకామ్‌లో రాబోతోంది.

318-1. ఆమె హరూరియా అనే పట్టణానికి చెందిన మహిళ. అది కూఫా నగరం నుంచి రెండు మైళ్ల దూరంలో ఉన్నటువంటి ఒక ప్రాంతం. శాపగ్రస్తులైన 'ఖవారిజ్' వర్గం వారు ఆ ప్రాంతంలోనే గుమిగూడారు. హ|జ్రత్ అలి (రజిఅన్) వారిని పట్టుకుని కొట్టారు, కొందరిని చంపారు. ఏ మనిషైతే దివ్య ఖురాను గ్రంథాన్ని విశ్వసించి హదీసులను విశ్వసించడో అతను కూడా శాపగ్రస్తుడైన ఖారిజ అవుతాడు. హదీసులు ఖురాను గ్రంథానికి వ్యాఖ్యానాలే. హదీసులను అధ్యయనం చెయ్యకుండా, అర్థం చేసుకోకుండా, వాటిని విశ్వసించకుండా ఏ మనిషైనా ఖురాను గ్రంథం ప్రకారం జీవితాన్ని గడపలేడు. హదీసుల ప్రకారం నడవమని ఖురాను గ్రంథం ఆజ్ఞాపిస్తోంది.

నీవు బహిష్టు అయ్యావా?" అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా నేను, 'అవును ప్రవక్తా!' అని చెప్పాను. ఆ తరువాత ఆయన (స) గారు నన్ను పిలిచారు. మరియు శాలువా క్రిందకు తీసుకున్నారు. ఉమ్మె సల్మా (ర) ఇంకా ఇలా చెప్పారని జైనబ్ ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త మహనీయులు(స) ఉపవాస స్థితిలో కూడా నన్ను ముద్దు పెట్టుకునేవారు. ఇంకా నేనూ ఆయన (స) గారూ ఉభయులమూ కలిసి ఒకే పాత్ర లోని నీళ్లతో జనాబత్‌కు సంబంధించిన గుసుల్ చేసుకునేవారము.

23వ అధ్యాయం

బహిష్టుకు సంబంధించిన బట్టలను వేరుగా ఉంచాలి; పరిశుభ్రమైన బట్టలను కూడా వేరుగా ఉంచాలి.

320. హజ్రత్ ఉమ్మె సల్మా (రజిఅన్హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒకసారి నేను ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅనమ్)తో కలిసి ఒక ఉన్ని శాలువా క్రింద పడుకున్నాను. ఇంతలోనే నేను బహిష్టు అయ్యాను. అప్పుడు నేను అక్కడ నుంచి బయటపడి పారిపోయాను. తరువాత నా బహిష్టు వస్త్రాలను కట్టుకున్నాను.[1] ప్రవక్త మహనీయులు (స), "నీవు బహిష్టు అయ్యావా?" అని అడిగారు. నేను, "అవును ప్రవక్తా!" అని జవాబు పలికాను. తరువాత ఆయన (స) గారు నన్ను పిలిచారు. నేను ఆయన (స) గారితో కలిసి ఉన్ని శాలువా క్రింద పడుకున్నాను.

24వ అధ్యాయం

బహిష్టు అయిన స్త్రీ రెండు పండుగలలోనూ, ముస్లిములు చేసే దుఆలలోనూ పాల్గొనవచ్చు. ఇంకా ఈద్గాహ్ నుంచి వేరుగా ఉండటం[1] గురించి.

320-1. 'మా వద్ద ఆ కాలంలో ఒకే ఒక వస్త్రం ఉండేది, అనే విషయం ఏ హదీసులో నయితే ప్రస్తావించబడిందో, ఆ హదీసుకు ఈ హదీసు వ్యతిరేకమేమీ కాదు. ఎందు కంటే ఇక్కడే భిన్నమైన పరిస్థితుల్ని గురించీ, భిన్నమైన కాలాలను గురించీ ప్రస్తావిం చడం జరిగింది; కష్టకాలంలో ఒకే ఒక వస్త్రం ఉన్నదేమో తరువాత అల్లాహ్ ఆర్థిక స్తోమతను పెంచాడేమో, ఈ కారణంగా ఎన్నో వస్త్రాలు ఉండేవేమో.

24-1. భావం ఏమిటంటే, బహిష్టు అయిన స్త్రీలు పండుగ రోజున బయటికి వెళ్లవచ్చు. ముస్లిమ్ ప్రజలు సమావేశమయ్యేటటువంటి ఈద్గాహ్‌కు కూడా వారు పోవచ్చు; కాని నమాజు చేసే స్థలానికి దూరంగా ఉండాలి, అంటే ఈద్గాహ్‌కు బయట ఉండాలి. ఎందుకంటే వారు నమాజు చెయ్యటానికి వీలులేదు కదా! కనుక వారు ఈద్గాహ్

321. ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఇలా సెలవిస్తూ ఉండగా నేను విన్నానని ఉమ్మె అతియా(రజిఅన్హా) ఉల్లేఖించారు : "అవివాహితలైన యువతులూ, పరదాను పాటించే స్త్రీలూ ఇంకా బహిష్టు అయిన మహిళలూ, వీరందరూ పండగ దినం నాడు బయటికి వెళ్ళవచ్చు; పుణ్యకార్యాలు చెయ్యటంలో, ముస్లిములు చేసే దుఆలలో పాల్గొనవచ్చు. అయితే బహిష్టు అయిన స్త్రీలు నమాజు చేసే స్థలానికి దూరంగా ఉండాలి." హఫ్సా (రజిఅన్హా) ఉమ్మె అతియాను, "ఏమిటి బహిష్టు అయిన స్త్రీలు కూడా బయటికి వెళ్ళవచ్చా?" అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా ఆమె ఇలా అన్నారు: బహిష్టు అయిన మహిళలు అరఫాత్‌కూ, ఫలానా ఫలానా ప్రాంతాలకూ వెళ్లటం లేదా?[1] (అంటే వారికి ఈ పవిత్ర స్థలాలకు వెళ్లే అనుమతి ఉన్నప్పుడు ఈద్గాహ్‌కు ఎందుకు వెళ్ళకూడదు)."

25వ అధ్యాయం

ఒకవేళ స్త్రీ ఒకే మాసంలో మూడు సార్లు బహిష్టు అయితే-దానికి సంబంధించిన ఆదేశాలు. బహిష్టు, గర్భంల విషయంలో సాధ్యమైనంతవరకు[1] స్త్రీల మాటలు నిజమని నమ్మాలి. ఎందుకంటే కరుణామయుడైన అల్లాహ్ ఖురాను గ్రంథంలో బఖరా సూరాలో ఇలా సెలవిచ్చాడు : "విడాకులివ్వబడిన స్త్రీలు మూడు రుతువుల కాలం పూర్తయ్యేవరకు విధిగా వేచి ఉండాలి. వారి గర్భాశయాలలో అల్లాహ్ సృష్టించిన దానిని దాచటం వారికి ధర్మంకాదు."[2] హజ్రత్ అలి (రజిఅన్) మరియు ఖాజి షురైహ్ ఇలా సెలవిచ్చారు;[3] ఒకవేళ స్త్రీ, ధార్మికత, విశ్వసనీయతగల ఆంతరంగికులైన తన సమీప బంధువులను సాక్షులుగా తీసుకువస్తే, ఇంకా ఆమె

లోపలకు పోయే అవసరం లేదు. ఖస్తలాని ఏమన్నారంటే; బహిష్టు అయిన స్త్రీలు ఈద్గాహ్ లోపలకు పోవటం మక్రూహ్ అంటే అసహ్యకరమైనది. కాని హరామ్ అంటే నిషిద్ధం మాత్రం కాదు. ఎందుకంటే ఈద్గాహ్‌కు సంబంధించిన ఆజ్ఞ మసీదుకు అన్వయించదు.

321-1. బహిష్టు అయిన స్త్రీలు అపరిశుద్ధావస్థలో ఉంటారు. కాబట్టి వారు ఆరాధనా స్థలాలకు వెళ్లటం ధర్మసమ్మతం ఎలా అవుతుంది? అని హఫ్సా (ర) ఆశ్చర్యపడుతూ అడిగిన ప్రశ్నకు ఉమ్మె అతియా (ర) ఇలా జవాబు పలికారు; బహిష్టు అయిన స్త్రీలు హజ్ యాత్ర దినాలలో అరఫాత్‌లో ఆగుతారు, ముజ్దలిఫాలో ఉంటారు, మినాలో కంకరరాళ్ళు విసురుతారు - ఇవన్నీ ఆరాధన స్థలాలే కదా! అదే విధంగా ఈద్గాహ్ లోకి కూడా వారు ప్రవేశించవచ్చు.

ఒకే నెలలో మూడు సార్లు బహిష్టు అయిందని సాక్ష్యమిస్తే అప్పుడు ఆమె మాట నిజమని నమ్మవలసి ఉంటుంది.[4] 'అతా'గారు ఇలా అన్నారు; 'ఇద్దత్' గడువుకు పూర్వం ఆ స్త్రీ యొక్క బహిష్టు దినాలు ఎన్ని అయితే ఉన్నాయో వాటిని మాత్రమే పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలి. ఇబ్రాహీమ్ నఖీగారి అభిప్రాయం కూడా ఇదే. ఇంకా అతా గారు ఇలా అన్నారు; బహిష్టు అనేది కనీసం ఒక రోజు నుంచి పదిహేను రోజుల వరకు ఉంటుంది.[5] తన తండ్రిగారు ఇలా చెప్పారని 'ముఅతమిర్' ఉల్లేఖించారు;[6] "నేను ముహమ్మద్ బిన్ సీరీన్‌ను ఇలా అడిగాను; ఒకవేళ స్త్రీ బహిష్టు నుంచి పరిశుద్ధతను పొందిన ఐదు రోజుల తరువాత మళ్లీ రక్తాన్ని చూసినట్లయితే?" దానికి సమాధానంగా ఆయన ఇలా అన్నారు; "ఈ విషయాలు స్త్రీలకే బాగా తెలుస్తాయి."[7]

---

1. ఒకవేళ స్త్రీలు సంభవసాధ్యంకాని విషయాన్ని చెప్పినట్లయితే, అప్పుడు వారు చెప్పిన విషయాన్ని నమ్మకూడదు.
2. జహ్రీ, ముజాహిద్ మొదలైన వారు ఈ ఖురాను వాక్యాన్ని గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా అన్నారు; స్త్రీలు తమ బహిష్టును గాని, తమ గర్భాన్ని గాని దాచటం ధర్మ సమ్మతం కాదు; అంటే దాచటం ధర్మసమ్మతం కానప్పుడు, దానిని తప్పకుండా బహిర్గతం చెయ్యాలనే ఆజ్ఞ ఉందనే విషయం సుస్పష్టం. ఇక ఒకవేళ వారు చెప్పేది నమ్మదగిందిగా లేనప్పుడు బహిర్గతం చెయ్యటం వల్ల ప్రయోజనమేమిటి? ఈ విధంగా ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మాలై) ఈ ఖురాను వాక్యం ద్వారా అధ్యాయంలోని భావాన్ని ప్రస్ఫుటం చేశారు.
3. నిజమైన ధృవీకరణతో దీనిని దారమీ గారు 'వసల్' చేశారు; షురైహ్‌గారు ఇలా తీర్పు చేశారు; హజ్రత్ అలీ (ర) గారు వారిని ఉద్దేశించి, "మీరు చక్కని తీర్పు చేశారు" అని సెలవిచ్చారు.
4. అసలు ఏమి జరిగిందంటే; షురైహ్ గారి ముందుకు ఒక వ్యాజ్యం వచ్చింది. ఒక స్త్రీ, ఆమె భర్త ఉభయుల మధ్య విడాకులను గురించి ఒక వివాదం తలెత్తింది. విడాకులిచ్చి ఒక మాసం గడువు తీరిపోయిన తరువాత ఆ స్త్రీ యొక్క భర్త ఆమెను తిరిగి దాంపత్య బంధంలోనికి తీసుకోదలిచాడు. కాని ఆ స్త్రీ ఇలా పలికింది; నా ఇద్దత్ గడువు తీరిపోయింది. ఒకే మాసంలో నేను మూడుసార్లు బహిష్టు అయ్యాను. అప్పుడు షురైహ్ గారు ఈ తీర్పును హజ్రత్ అలి (ర) వద్దకు తీసుకుపోయారు.
5. దీనిని కూడా దారమీ గారే వసల్ చేశారు. అంటే జత కలిపారు, జోడించారు.

322. ఫాతిమా బిన్తె అబీ హుబైష్ గారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్)ను ఇలా అడిగారని హజ్రత్ ఆయెషా (ర) ఉల్లేఖించారు; "ఓ దైవప్రవక్తా! నాకు ఎల్లప్పుడూ రక్తస్రావం అవుతూ ఉంటుంది. నాకు పరిశుద్ధత రానేరాదు. నేను నమాజును విడిచిపెట్టేదా?" దానికి సమాధానంగా ఆయన (స) గారు ఇలా సెల విచ్చారు; "వద్దు, నమాజును విడిచిపెట్టవద్దు. ఇది ఒక నరం నుంచి స్రవించే రక్తం మాత్రమే. కనుక ఇలా చెయ్యి; ఈ వ్యాధి రాకపూర్వం నీవు ఎన్ని రోజులైతే బహిష్టు స్థితిలో ఉండే దానివో అన్ని రోజులు నమాజు చెయ్యకు. దానిని విడిచిపెట్టు. ఆ తరువాత గుసుల్ చేసుకో, నమాజు చేస్తూ ఉండు."

26వ అధ్యాయం

బహిష్టు దినాలలో కాక వేరే దినాలలో మట్టి రంగుగల, పసుపు రంగుగల రక్తాన్ని చూసినట్లయితే, అప్పుడు ఏమి చెయ్యాలి.[1]

323. హజ్రత్ ఉమ్మె అతియ (రజిఅన్హ) ఇలా ఉల్లేఖించారు; "మేము మట్టి రంగు గల, పసుపు రంగుగల రక్తాన్ని అంత ప్రాముఖ్యంగల విషయంగా భావించే వారము కాదు."

ఇమామ్ షాఫయి (రహ్మాలై) గారి అభిప్రాయం కూడా ఇదే. ఇమామ్ అబూ హనీఫా (రెహ్మాలై) గారి ప్రకారం బహిష్టు యొక్క కనీస గడువు మూడు రోజులు మాత్రమే. ఇంకా గరిష్ట గడువు పది రోజులు మాత్రమే. ఈ విషయానికి సంబంధించి హనఫి మస్లక్ వారు ఏ హదీసులనైతే ఉల్లేఖిస్తున్నారో అవి అన్నీ ప్రామాణికతలేని హదీసులు. అహ్లె హదీస్ మస్లక్ వారి అభిప్రాయం నిజమైనది. అదేమిటంటే; బహిష్టుకు సంబంధించిన గడువును ఖచ్చితంగా నిర్ణయించటం సాధ్యంకాని విషయం. అది స్త్రీ యొక్క అలవాటు మీద ఆధార పడి ఉంటుంది. ఒకవేళ గడువును నిర్ణయించినప్పటికీ అది ఆరు లేక ఏడు దినాల వరకే ఉంటుంది.

6. దీనిని కూడా దారమీ గారే వసల్ చేశారు.

7. ఒకవేళ ఆ స్త్రీ అలవాటు అటువంటిదే అయితే అంటే ఐదు రోజుల తరువాత ఆమె బహిష్టు అవుతూ ఉన్నట్లయితే అప్పుడు అది బహిష్టుగానే పరిగణించబడుతుంది.

26-1. ఒకవేళ బహిష్టు దినాలలో మట్టి రంగు గల లేదా పసుపురంగు గల రక్తం స్రవించినట్లయితే అప్పుడు అది బహిష్టుగానే పరిగణించబడుతుంది. అలాకాక ఇతర దినాలలో అది గనక స్రవించినట్లయితే అది బహిష్టు రక్తం కాదు. మన ఇమాములైన అహ్మద్ బిన్ హమ్బల్ (రహ్మాలై) గారు, షాఫయి (రహ్మాలై) గారు, అబూ హనీఫ (రహ్మాలై)గారు ఈ అభిప్రాయాన్నే సమర్థించారు.

27వ అధ్యాయం

ఇస్తిహాజ యొక్క (రక్తస్రావపు) నరం గురించి.[1]

ఇస్తిహాజ యొక్క (రక్తస్రావానికి) సంబంధించిన రక్తం ఒక నరంలో నుంచి ప్రవిస్తుంది. దానిని అరబ్బీ బాషలో ఆజిల్ అని అంటారు.

324. ప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి భార్య అయినటువంటి హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఉమ్మె హబీబ బిన్తె హబష్ (రజిఅన్హా) గారికి ఏడు సంవత్సరాల వరకు ఇస్తిహాజ (రక్త స్రావం) అవుతూ ఉండేది. ఆమె గారు ఈ సమస్యను గురించి దైవప్రవక్త (సఅసమ్)ను అడిగారు; దానికి సమాధానంగా ఆయన (స) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు; "బహిష్టు దినాలు పూర్తి అయిన తరువాత గుసుల్ చేసుకో." తరువాత ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు; "అది ఒక నరంలో నుంచి ప్రవించే రక్తము." ఆ తరువాత ఉమ్మె హబీబ (రజిఅన్హా) గారు ప్రతి నమాజు కోసం గుసుల్ చేసుకునే వారు.[1]

28వ అధ్యాయం

ఒకవేళ స్త్రీకి తవాఫుల్ జియారల్ తరువాత బహిష్టు అయితే దానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞను గురించి.[1]

325. దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) గారి భార్య, విశ్వాసుల తల్లి అయినటువంటి హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఆమె గారు(ర) దైవప్రవక్త(స)కు ఇలా విన్నవించుకున్నారు; ఓ దైవప్రవక్తా! సఫియ బిన్తె హుయయ్ (రజిఅన్హా) (దైవప్రవక్త (స) గారి సతీమణి) బహిష్టు అయ్యారు. దానికి సమాధానంగా ఆయన (స) ఇలా సెలవిచ్చారు; "బహుశా ఆమె వల్ల మన ప్రయాణం

27-1. ఆమె గారు (ర) తన ఇష్టం ప్రకారం, సంతోషంగా గుసుల్ చేసుకునేవారు. అది ఆమె గారి (ర) దృష్టికి మేలైన విషయంగా కనిపించింది. కాని దైవప్రవక్త మహనీయులు (స) ప్రతి నమాజుకు ముందు గుసుల్ చేసుకోమని ఆజ్ఞాపించలేదు.

28-1. దీనినే తవాఫుల్ ఇఫాజ అని కూడా అంటారు. అంటే అది జిల్‌హజ్జ మాసం పదవ తేదీన చెయ్యబడుతుంది. ఈ తవాఫ్ (ప్రదక్షిణ)ను విధిగా చెయ్యాలి. ఇంకా అది హజ్ యాత్రకు సంబంధించిన ఒక మౌలిక విషయం. కాని కాబా నుంచి సెలవు తీసుకుని వెళ్లే సమయంలో హాజీలు చేసే ప్రదక్షిణ అంటే తవాఫుల్ విదాను విధిగా చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు.

(మదీనాకు పోయే ప్రయాణం) ఆలస్యం కావచ్చు. ఇంకా ఆమె మీతోపాటు తవాఫ్ (ఇఫాజ) చెయ్యలేదా?" ఆమె (ర) దానికి సమాధానంగా, "అవును ఆమె తవాఫ్ చేశారు" అని అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స), "ఇక బయల్దేరండి వెళ్లిపోదాము"[1] అని సెలవిచ్చారు.

326. హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్బాస్ (రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఎవరైనా ఒక స్త్రీ బహిష్టు అయినప్పుడు, ఆమె తన పట్టణానికి తిరిగి వెళ్లిపోవచ్చు. ఆమె తవాఫుల్ విదా చెయ్యకుండానే ఇంటికి వెళ్లిపోవచ్చు. ఈ విషయంలో ఆమెకు అనుమతి ఇవ్వబడింది. కాని హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజిఅన్) మొదట్లో ఏమన్నారంటే; ఆమె తవాఫుల్ విదా చెయ్యనంతవరకు తన ఇంటికి తిరిగి వెళ్లరాదు. తరువాత తావుస్ ఇలా అన్నారు; నేను, అతను ఇలా చెప్పగా విన్నాను. ఆమె ఇంటికి వెళ్లిపోవచ్చు. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఈ విషయంలో స్త్రీలకు అనుమతి ఇచ్చారు.

29వ అధ్యాయం

రక్తస్రావం వ్యాధి ఉన్నటువంటి స్త్రీ (ముస్తహాజ) బహిష్టు నుంచి పరిశుద్ధతను పొందినప్పుడు;[1] హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజిఅన్) ఇలా అన్నారు;[2] అప్పుడు ఆమె గుసుల్ చేసుకోవాలి, ఆ తరువాత నమాజు చెయ్యాలి, దినం పూర్తి కావటానికి ఇంకా ఒక గంటకాలం మిగిలి ఉన్నా సరే. ఆమె భర్త అప్పుడు ఆమెతో సంభోగించవచ్చు. ఎందుకంటే ఆమె నమాజు చేస్తూ ఉన్నది. నమాజు అయితే అన్ని విషయాల కంటే గొప్పది, ముఖ్యమైనది.[3]

325-1. తవాఫుల్ విదాను బహిష్టు అయిన స్త్రీ చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు. దాని నుంచి ఆమెకు మినహాయింపు ఉన్నది. ఆమె తప్పనిసరిగా విధిగా దానిని పాటించాలనే నియమమేదీ లేదు.

29-1. రక్తస్రావానికి సంబంధించిన రక్తం స్రవిస్తూ ఉన్నప్పటికీ. ఇంకా రంగు మొదలైన విషయాల ద్వారా స్త్రీలు ఆ రక్తాన్ని తేలికగా గుర్తించగలుగుతారు.

29-2. ఈ సంబంధాన్ని ఇబ్నె అబీ షీబా, దారమీ గార్లు వసల్ చేశారు.

29-3. అంటే రక్తస్రావపు వ్యాధి ఉన్నటువంటి స్త్రీ గుసుల్ చేసుకుని నమాజు చెయ్యటం అనేది సరియైనదీ, సక్రమమైనదీ అయినప్పుడు, భర్త ఆమెతో సంభోగించటం ఉత్తమమైన రీతిలో ధర్మసమ్మతం అవుతుంది. అబ్దుర్రజ్జాఖ్ గారు ఈ నిర్ణయం చేశారు.

327. దైవప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఇలా సెలవిచ్చారని హజ్రత్ ఆయెషా (రజిఅన్హా) ఉల్లేఖించారు; బహిష్టుకు సంబంధించిన రక్తం వెలువడటాన్ని చూసినప్పుడు, నమాజును విడిచిపెట్టు. బహిష్టు రక్తం ఆగిపోయినప్పుడు నీ శరీరం మీద ఉన్నటువంటి రక్తాన్ని కడిగెయ్యి. తరువాత నమాజు చెయ్యి.[1]

30వ అధ్యాయం.

ప్రసవ సంబంధమైన రక్తస్రావం గల స్త్రీ యొక్క 'నమాజె జనాజ' ను చెయ్యటం. ఇంకా దాని విధానం.[1]

327-1. ఈ హదీసు ఆధారంగా ఇమామ్ బుఖారి (రెహ్మలై) గారు విశ్లేషించిన విషయం ఏమిటంటే; రక్తస్రావపు వ్యాధి ఉన్నటువంటి స్త్రీతో సంభోగించటం ధర్మసమ్మతమైన విషయమే. ఎందుకంటే, నమాజు చెయ్యటం ఆమెకు ధర్మసమ్మతమైనప్పుడు, ఆమెతో సంభోగించటం అనేది అంత ప్రాముఖ్యత ఉన్న విషయం కాదు. కొందరు రక్తస్రావపు వ్యాధి ఉన్న స్త్రీతో సంభోగించటం ధర్మసమ్మతమైన విషయం కాదు అని వ్యాఖ్యానించారు. ఎందుకంటే అది అశుద్ధమైనది. ప్రజాస్వామ్యవాదులు (జమ్హూర్) ఏమంటారంటే; ప్రతి అశుద్ధావస్థలో సంభోగం నిషిద్ధం కాబోదు. బహిష్టు స్థితిలో సంభోగం నిషిద్ధం అనే విషయం ఖురాను గ్రంథంలో ఉంది. అబూ దావూద్ 'అక్రమ' నుంచి ఈ విషయాన్ని తీసుకున్నారు; 'హమ్నా'కు రక్తస్రావపు వ్యాధి ఉండేది; ఆమె భర్త ఆమెతో సంభోగించేవారు. ఇదేవిధంగా ఉమ్మె హబీబ (రజిఅన్హా) గారికి కూడా రక్తస్రావపు వ్యాధి ఉండేది. ఆమె గారి భర్త కూడా ఆమెతో సంభోగించేవారు. హమ్నా (రజిఅన్హా) గారి భర్త తల్హా (ర) గారు; ఉమ్మె హబీబ (ర) గారి భర్త అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (ర) గారు; ఈ ఉభయులూ అగ్రశ్రేణికి చెందిన దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) గారి సహచరులు. మన ఇమామ్ గారైన అహ్మద్ బిన్ హమ్బల్ (రహ్మలై) గారు ఈ విషయంలో రెండు ఉల్లేఖనాలను వివరించారు.

30-1. అంటే ఎవరైనా ఒక స్త్రీ ప్రసవించిన తరువాత మరణిస్తే, ఇంకా ఆమెకు కాన్పుకు సంబంధించిన రక్తం స్రవిస్తూ ఉన్నట్లయితే – ఈ సందర్భంలో ఇమామ్ బుఖారి (రహ్మలై) గారు తేల్చి చెప్పిన విషయం ఏమిటంటే; కాన్పుకు సంబంధించిన రక్తస్రావం గల స్త్రీకి పరిశుద్ధత గల స్త్రీలకు సంబంధించిన ఆజ్ఞలే వర్తిస్తాయి. ఎందుకంటే దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఆమె యొక్క 'నమాజె జనాజా'ను చేశారు. దీని కారణంగా మరణం వల్ల మనిషి అశుద్ధుడైపోతాడనే విషయం రద్దు అవుతుంది.

328. సమురః బిన్ జున్‌దుబ్ (రజిఅన్)ఇలా ఉల్లేఖించారు; ఒక స్త్రీ (ఉమ్మె కాబ్) కాన్పు కారణంగా మరణించింది. అప్పుడు దైవప్రవక్త మహనీయులు ముహమ్మద్ (సఅసమ్) ఆమె 'నమాజె జనాజ'ను చేశారు. ఆయన (స) ఆ స్త్రీ నడుముకు ఎదురుగా నిలబడి నమాజు చేశారు.

329. కారుణ్యమూర్తి దైవప్రవక్త ముహమ్మద్(సఅసమ్) గారి సతీమణి, విశ్వాసుల తల్లి అయినటువంటి హజ్రత్ మైమూన(రజిఅన్) ఇలా ఉల్లేఖించారు; "ఆమెగారు బహిష్టు అయినప్పుడు నమాజ్ చేసేవారు కాదు. అయినప్పటికీ మహనీయ ప్రవక్త(స) గారు నమాజు చేసే స్థలంలో ఆమె పడుకుని విశ్రాంతి తీసుకునే వారు. ఆయన(స) గారు తమ 'సజ్‌దాగాహ్' మీద నమాజు చేసే వారు. ఆయన(స) గారు సజ్‌దా చేసేటప్పుడు ఆయన (స) గారు ధరించిన వస్త్రపు భాగం కొంత ఆమె (ర)గారికి తగిలేది.[1]

328–1. దీని ద్వారా అధ్యాయంలోని రెండో విషయం సుస్పష్టమైపోయింది.

329–1. సజ్‌దాగాహ్ అంటే ఒక చిన్న చాప అని అర్థం. సజ్‌దా చేసేటప్పుడు దాని మీద ముఖాన్నీ, అరచేతుల్నీ పెట్టటం జరుగుతుంది. ఆ చాప ద్వారా వేడినీ, చలినీ తట్టుకోవటం సాధ్యపడుతుంది.